

„Zvláštní ustanovení o nápojích vyjmenovaných v § 1, č. 3. až 6.“

C. V §u 17 první věta se v nynějším znění zrušuje a bude znít takto:

„Daň z limonád, minerálních a sodových vod a z piva je povinen platiti.“

D. V §u 24 se slova „vyjmenovaných v § 1, č. 1.—5.“ zrušují a nahrazují novým zněním „vyjmenovaných v § 1, č. 1.—6.“

Ku konci §u 24 připojuje se nový odstavec tohoto znění:

„Byl-li výrobce nápojů vyjmenovaných v §u 1, č. 3.—6., pro zkrácení všeobecné daně nápojové pokutován, může finanční úřad naříditi stálý důchodkový dozor na náklad podnikatele; na svůj náklad může zaříditi finanční úřad stálý důchodkový dozor kdykoliv.“

Článek II.

Ve prospěch zemských, případně župních financí zavádí se zemská, pokud se týče župní dávka z piva v částce 8 h z 1 litru piva výčepního, 12 h z 1 litru ležáku a 20 h z 1 litru piva speciálního nebo cizozemského.

Ministr financí se zmocňuje, aby přenechal zemím, případně župám pro přechodnou dobu, než stoupne celková roční výroba piva aspoň o polovinu množství vyrobeného v roce 1920, a poměrně k tomuto přírůstku ze státní daně za 1 litr výčepního piva částku do 4 h.

Dávka tato vybírá se současně s daní z piva a rozděluje se způsobem, který stanoví ministr financí v dohodě s ministrem vnitra. Pro řízení o této zemské dávce z piva platí předpisy zákona ze dne 25. září 1919, č. 533 Sb. z. a n.

Zásoby piva, zbývající v den, kdy zákon nabyl účinnosti, podléhají toliko zemské, pokud se týče župní dávce podle bližších ustanovení prováděcího nařízení.

Článek III.

Zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1921.

Současně pozbývají platnosti ustanovení dosavadních zákonů a předpisů, vztahující se na daň z pivní mladinky.

Ustanovení o omezení výroby podle zákona ze dne 11. března 1920, č. 160 Sb. z. a n., o přípustné nejnižší stupňovitosti podle vládního nařízení z 25. června 1920, č. 414 Sb. z. a n., a o upravení výroby podle vládního nařízení ze dne 3. září 1920, č. 544 Sb. z. a n., zůstávají na-

dále v platnosti s tou změnou, že provádění těchto předpisů náleží do pravomoci ministerstva pro zásobování lidu.

Provedením tohoto zákona pověřuje se ministr financí.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Gruber v. r.,

v zastoupení nepřítomného ministra financí.

Čís. 677.

Zákon ze dne 22. prosince 1920

o změně zákona ze dne 17. října 1919, č. 572 Sb. z. a n., o zvláštní dávce z vína v lahvích, a zákona ze dne 25. září 1919, č. 533 Sb. z. a n., o všeobecné dani nápojové.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek I.

Ustanovení §§ 1, 5, 6, 7 a 9 zákona o zvláštní dávce z vína v lahvích, ze dne 17. října 1919, č. 572 Sb. z. a n., nahrazují se následujícím zněním:

§ 1.

Z vína všeho druhu v lahvích po obchodnicku upravených (adjustovaných) a ze šumivého vína vůbec platí se zvláštní dávka jedné koruny z každých i načatých pěti korun ceny.

Láhve se považují za upravené po obchodnicku,

1. mají-li jakékoli označení, nebo
2. mají-li tvar, význačný pro víno určitého druhu, původu nebo podniku, nebo
3. jsou-li uzavřeny jinak než obyčejnou obecně užívanou zátkou.

Láhve menší 1 litru považují se za upravené po obchodnicku, i když tu není žádné z náležitostí pod č. 1.—3. uvedených, jsou-li uzavřeny zátkou tak, že jich nelze pouhou rukou otevřít.

Pokud se v zákoně mluví o lahvích, míněny jsou pouze láhve po obchodnicku upravené.

§ 5.

Zaplatiti dávku jest povinen:

1. kdo víno v lahvích odebírá z ciziny, není-li určeno pro svobodné skladiště (§ 8);
2. kdo víno do lahví stáčí nebo láhve s vínem po obchodnicku upraví;
3. kdo takové víno ze svobodného skladiště (§ 8) vydává;

4. kdo cenu vína lahvového berními známkami (§ 7) již opatřeného zvyšuje.

Dávku dlužno zapraviti:

v případě 1.: před vypravením z úředního celního řízení;

v případě 2.: neprodleně po skončeném stáčení, nebo jakmile byly láhve s vínem po obchodnicku upraveny, a jde-li o víno, které před upotřebením musí býti delší dobu v lahvích uloženo, aby se stalo k obchodu způsobilým, tenkrát, když uložení toto je skončeno;

v případě 3.: dříve než víno opustí svobodné skladiště;

v případě 4.: doplněním berních známek dříve, než se víno dá do prodeje.

§ 6.

Za podmínek, stanovených ve vykonávacím nařízení, jest osvobozeno od dávky:

1. víno v lahvích menších než ½ litrových, nečiní-li cena za 1 litr více než 5 K;
2. víno vzorkové;
3. víno do ciziny vyvážené;
4. víno léčebné.

§ 7.

Dávka se zapravuje nalepením berních známek, které lze koupiti u úřadů určených ve vykonávacím nařízení.

Berní známky se nalepují na láhve způsobem, jaký stanoví vykonávací nařízení.

Berní známky musí býti při otevření láhve přetrženy, zbytky známek musí však na láhvi zůstatí neporušeny tak dlouho, pokud nebyl spotřebován obsah láhve, a musí býti odstraněny dříve, než se láhve použijí k novému naplnění vínem.

§ 9.

Ministr financí se zmocňuje, aby nařídil všeobecně nebo v jednotlivých případech, že víno, jež se prodává za ceny vyšší, než jaké jsou při obyčejném stolním víně v místě obvyklé, smí býti uváděno do obchodu v malém výhradně v lahvích po obchodnicku upravených.

Článek II.

Ustanovení, obsažená v §§ 1, 4, 12, 18, 19 a 39 zákona o všeobecné dani nápojové ze dne 25. září 1919, č. 533 Sb. z. a n., se doplňují, po případě mění podle následujících ustanovení:

§ 1.

Všeobecná daň nápojová platí se z jednoho litru:

1. vína, moštu a jiných šťav z hroznů částkou 80 h,
2. vína, moštu a vůbec šťav z jiného ovoce částkou 40 h,
3. limonád částkou 12 h,
4. minerálních vod částkou 8 h,
5. sodových vod částkou 8 h.

§ 4, odst. 4.

Za podmínek, stanovených vykonávacím nařízením, může finanční úřad přiznati osvobození od daně z nápojů zkažených, podrobených dalšímu průmyslovému zpracování.

§ 12, odst. 2.

Finanční úřad může za podmínek, stanovených vykonávacím nařízením, povolití vrácení daně za nápoje zasílateli vrácené nebo přenos zapravené daně na nápoje zasílatelem vyměněné.

§ 18, odst. 4.

Za podmínek, stanovených vykonávacím nařízením, může finanční úřad upustiti od opětného vybrání daně za nápoje již zdaněné, které byly do podniku dopraveny z jiného závodu, nebo které se do podniku vrátily, buď že nenašly odběratele, nebo jim byly vráceny.

§ 19, odst. 2.

Dále jsou tyto osoby povinny vydávati podle ustanovení vykonávacího nařízení jednotlivým odběratelům stvrzenky, že tyto nápoje byly zdaněny.

§ 39.

K vybírání zemské neb obecní přírážky k dani z nápojův, uvedených v § 1, č. 1. a 2., jest kromě předepsaných náležitostí zapotřebí svolení ministerstva financí po dohodě s ministerstvem vnitra.

Dosavadní přírážky lze až do nového povolení vybírati pouze v částkách dosavadních.

Článek III.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1921. Nápoje, uvedené v § 1, č. 1. a 2., zákona o všeobecné dani nápojové, nutno podle stavu

ze dne 1. ledna 1921 dodaniti podle obdoby ustanoveni, obsazených v §§ 35, 36 a 37 zákona o všeobecné dani nápojové.

Provedením tohoto zákona pověřuje se ministr financí.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Gruber v. r.,

v zastoupení nepřítomného ministra financí.

Čís. 678.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 31. prosince 1920

k provedení zákona ze dne 22. prosince 1920, čís. 676 Sb. z. a n., jimž se mění způsob zdaňování piva.

Na základě čl. III. zákona ze dne 22. prosince 1920, č. 676 Sb. z. a n., nařizuje se:

Článek I.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 16. prosince 1919, č. 666 Sb. z. a n., k provedení zákona ze dne 25. září 1919, č. 533 Sb. z. a n., o všeobecné dani nápojové, doplňuje se následovně:

§ 1, poslední odstavec.

Pivem rozuměti jest slabě alkoholický nápoj, vzniklý z kvašením mladinky, připravené z látek škrobnatých neb cukernatých s přísadou chmele.

Ve smyslu zákona považuje se s ohledem na výměru daně:

1. za pivo výčepní ono pivo, které se prodává jako pivo výčepní (obyčejné), nepřesahuje-li jeho prodejní cena úředně stanovené nebo obecně obvyklé nejnižší ceny za pivo;

2. za ležák ono pivo, které se prodává pod tímto označením nebo za ceny vyšší, než jaké jsou úředně stanovené neb obecně obvyklé ceny za pivo výčepní;

3. za pivo speciální ono pivo, které se prodává za cenu vyšší, nežli jaké jsou úředně stanovené nebo obecně obvyklé ceny za pivo, uvedené v bodě č. 2.

§ 30, poslední odstavec.

Vybrání daně z piva odpadá na základě § 1, č. 6., zákona při vývozu piva do celní ciziny tenkrát, když výrobce piva, povinný k zaplacení daně dle § 17, č. 1., a § 18 zákona, podá dozorcímu úřadu před tím, než daň se stane splatnou, trojmo písemné ohlášení vývozní, obsahující údaje v § 31 tohoto nařízení předepsané a doplněné označením celního úřadu, při němž má

zásilka vystoupiti; dozorcí úřad všechny tři přihlášky potvrdí, jednu vrátí podnikateli, druhou si ponechá a třetí zašle výstupnímu celnímu úřadu k potvrzení, který ohlášení dle skutečného výstupu potvrdí a vrátí neprodleně dozorcímu úřadu; pokud ohlášená zásilka, a nebylo-li ohlášení odvoláno, nevystoupí do celní ciziny, v době jednoho měsíce od ohlášeného vypravení zásilky, předepíše finanční úřad I. stol. podnikateli vypadající daň nezávisle od případného zavedení důchodkového trestního řízení.

§ 36, odst. 2.

Stálý důchodkový dozor zavádí finanční úřad I. stol.; tento dozor záleží v tom, že se v závodě umístí dle rozsahu jeho potřeby počet orgánů finanční správy k střídavému vykonávání stálého dozoru, při čemž se podnikateli předepíše náhrada nákladů, spojených se služebními požitky těchto orgánů.

§ 40.

Železniční úřady, správy plavebních podniků, jakož i poštovní úřady jsou povinny vykazovati ve lhůtách 14denních zásilky nápojů, vyjmenovaných v § 1, č. 1. až 6., případně v § 2 zák., které v obvodu, kde zákon o všeobecné dani nápojové platí, buď k dopravě přijaly nebo příjemci vydaly, dozorcím úřadům (§ 35) příslušným dle místa podání neb vydání zásilky.

Výkaz musí obsahovati jméno a bydliště podatele a příjemce zásilky, pak den, kdy zásilka byla podána, dále druh nápojů (§§ 1 a 2 zák.), hrubou váhu zásilky v kilogramech a způsob balení (sudý, bedny, koše, láhve a pod.) s bližším označením (čísla sudů, beden atd.).

Železniční a poštovní úřady, které leží uvnitř obvodu potravní daně na čáře, jsou při vydání zásilek příjemcům zproštěny této povinnosti výkazní, pokud se finančním orgánům umožní nahlížeti do příslušných dopravních záznamů a listin a prohlížeti zásilky.

Článek II.

§ 1.

Zemské, případně župní dávky z piva, vybírají se současně a společně se státní dani, takže spojené sazby za jednotlivé druhy piva činí 32 h, 44 h a 60 h z 1 litru. Státní daň se zemskou, případně župní dávkou zapravuje se způsobem stejným jako všeobecná daň nápojová z ostatních, v § 1 zák. vyjmenovaných nápojů, tedy v první řadě složným listkem poštovního šekového úřadu na účet příslušného finančního zemského úřadu.